

МВС України
Національна поліція
ГУНП в Сумській області
Конотопський районний відділ поліції
41600, Сумська область, м. Конотоп, пр. Миру, 14 т.(05447)-62209, 62009

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

місто Конотоп Сумської області

«07» червня 2022 року

Слідчий СВ Конотопського РВП ГУНП у Сумській області Салій Владислав Олексійович, розглянувши матеріали кримінального провадження №12022200450000163 від 07.03.2022 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України, встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, керуючись ч. 4 ст. 22, п. 11 ч. 2 ст. 36, ст. ст. 111, 112, ст.ст. 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Петруніну Георгію Вікторовичу,
03.01.1974 року народження, уродженцю
м. Волгоград Російської Федерації,
громадянину Російської Федерації,
одружений, обіймаючий посаду
військового коменданта гарнізона
м. Самари Збройних Сил Російської
Федерації, останнє відоме зареєстроване
місце проживання: Російська Федерація,
Астраханська область, м. Знаменськ,
вул. Толбухіна б.2А, кв.36.

про підозру у вчиненні злочину, а саме віддання наказу про вчинення жорстокого поводження з цивільним населенням, скоєному повторно, та інше порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, тобто у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України

**Фактичні обставини кримінального правопорушення,
у вчиненні якого підозрюється Петрунін Г.В.:**

Представниками влади і Збройних Сил Російської Федерації, всупереч міжнародному правопорядку, нехтуючи державним суверенітетом України, з 20 лютого 2014 року розпочато збройне вторгнення регулярних військ РФ на територію України з метою зміни меж території та державного кордону України, на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

У результаті указаних протиправних дій Російською Федерацією було тимчасово окуповано АР Крим, м. Севастополь, частини Донецької і Луганської областей України, де створені окупаційні адміністрації РФ.

Окупація указаних територій не принесла бажаних результатів, а тому представниками влади і ЗС РФ вирішено перейти до наступного етапу збройної агресії проти України, а саме до повномасштабного вторгнення на територію України із застосуванням ЗС та інших військових формувань РФ.

З огляду на викладене, між державами РФ та Україна з 20 лютого 2014 року триває збройний конфлікт міжнародного характеру.

24 лютого 2022 року о 5 годині Збройними Силами РФ здійснено пуски крилатих та балістичних ракет по аеродромам, військовим штабам і складам ЗС України та цивільним об'єктам, а також підрозділами ЗС та інших військових формувань РФ здійснено широкомасштабне вторгнення на територію суверенної держави Україна.

У період із 5 години 24 лютого 2022 року та до цього часу підрозділи ЗС та інших військових формувань РФ здійснюють спроби окупації українських міст, які супроводжуються бойовим застосуванням авіації, артилерійськими та ракетними ударами, а також застосуванням броньованої техніки та іншого озброєння. При цьому вогневі удари здійснюються по об'єктам, які захищені нормами міжнародного гуманітарного права. Зазначені дії призвели до тяжких наслідків у вигляді загибелі та поранення цивільних осіб, у тому числі жінок і дітей, знищення та пошкодження сотень цивільних об'єктів.

Відповідно до вимог ч. 1, ч. 2 ст. 2 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ратифікованої Указом Президії Верховної Ради Української РСР «Про ратифікацію Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року про захист жертв війни» від 03.07.1954, ця Конвенція застосовується до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни.

Статтею 6 Закону України «Про правонаступництво України» від 12 вересня 1991 року Україна підтверджує свої зобов'язання за міжнародними договорами, укладеними Українською РСР до проголошення незалежності України.

Згідно ст. 4 зазначеної Конвенції, особами, що перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Відповідно до ч. 1, ч. 2, ч. 3 ст. 6 зазначеної Конвенції, вона повинна застосовуватися з самого початку будь-якого конфлікту або окупації, зазначених у статті 2-й цієї Конвенції. На території сторін конфлікту застосування Конвенції припиняється після загального припинення бойових дій. На окупованій території застосування цієї Конвенції припиняється через рік після загального припинення бойових дій.

Згідно зі ст. 13 зазначеної Конвенції, положення частини II цієї Конвенції щодо загального захисту населення від деяких наслідків війни стосуються всього населення країн, які перебувають у конфлікті, без будь-якої дискримінації за ознакою, зокрема, раси, національності, релігійних або політичних переконань, і спрямовані на полегшення страждань, спричинених війною.

Згідно зі ст. ст. 27, 29 вказаної Конвенції, особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин, на особисту повагу, повагу до своєї честі. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства, залякування та образ. Сторона конфлікту, під владою якої є особи, що перебувають під захистом, відповідає за поведження своїх представників із цими особами, причому це не знімає особистої відповідальності з таких представників.

Відповідно до ст. ст. 31-32 вказаної Конвенції забороняється, зокрема: жодний примус фізичного чи морального порядку не може застосовуватися до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей; застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше brutальне поведження з боку як цивільних, так і військових властей.

Згідно з преамбулою Додаткового протоколу від 08.06.1977 до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), який ратифікований Указом Президії Верховної Ради Української РСР від 18 серпня 1989 року, положення Женевських конвенцій від 12.08.1949 та цього Протоколу повинні за всіх обставин цілком застосовуватися до всіх осіб, які перебувають під захистом цих документів, без яких-небудь несприятливих відмінностей, що полягають у характері чи походженні збройного конфлікту або у причинах, що висувуються Сторонами в конфлікті чи приписуються їм.

Згідно з ч. 1, ч. 2 ст. 75 вказаного Протоколу заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних

органів: насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема катування всіх видів - фізичні чи психічні; тілесні покарання; знущання над людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поводження, погрози вчинити будь-яку з вищезазначених дій.

Відповідно до ст. 44 частини III Положення про закони і звичаї війни на суходолі, що є додатком до IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18 жовтня 1907 року, які Нотою Міністерства закордонних справ СРСР відносно Гаагської конвенції і декларацій 1899 і 1907 років від 07 березня 1955 року визнані Урядом СРСР, будь-якій воюючій стороні забороняється примушувати жителів окупованої території надавати інформацію про армію іншої воюючої сторони чи про її засоби оборони.

Статтею 7 Закону України «Про правонаступництво України» від 12 вересня 1991 року визначено, що Україна є правонаступником прав і обов'язків за міжнародними договорами Союзу РСР, які не суперечать Конституції України та інтересам республіки.

Статті 3, 28 Конституції України передбачають, що людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю. Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню.

До зазначеної злочинної діяльності співучасники злочину із числа воєнного керівництва Збройних Сил Російської Федерації залучили військовослужбовця Збройних Сил Російської Федерації, підполковника Петруніна Георгія Вікторовича, 03.01.1974 р.н.

У точно невстановлений час після 05.00 год. 24.02.2022 військовослужбовець Збройних Сил Російської Федерації Петрунін Георгій Вікторович, діючи умисно, з мотивів нетерпимості до патріотично налаштованих громадян України, вирішив перетнути державний кордон України з метою насильницької зміни меж території України на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Реалізуючи вказаний злочинний умисел, Петрунін Г.В. за попередньою змовою групою осіб з іншими особами, усвідомлюючи, що агресія проти України та її жителів організована і здійснюється представниками влади та Збройних Сил Російської Федерації, які діють всупереч міжнародному правопорядку, виконуючи злочинні накази, у складі військових підрозділів Збройних Сил Російської Федерації, здійснив незаконний перетин державного кордону та приймав безпосередню участь у актах збройної агресії та злочинах вчинених на території м. Конотоп та Конотопського району Сумської області.

25.02.2022, близько 09 години, точний час у ході досудового розслідування не встановлено, Міщенко Анатолій Володимирович, 13.10.1972 р.н., мешканець

м. Конотоп, вул. Гагаріна, 2, кв. 15, який є цивільним громадянином України і не приймав участь у воєнних діях, рухався по автомобільній трасі Т 1910 Конотоп-Буринь-Чумакове у напрямку з м. Конотопа Сумської області до с. Первомайка Конотопського району, на своєму автомобілі ВАЗ 21099, державний номерний знак ВМ4372АІ, з метою перевезення невстановлених пасажирів, з числа цивільних осіб. На в'їзді в с. В'язове Конотопського району Сумської області Міщенко А.В. був зупинений невстановленими військовослужбовцями РФ на організованому ними блокпості. При цьому військовослужбовці були озброєні предметами, схожими на автомати Калашникова, і біля них знаходилися БМП та інша військова техніка без розпізнавальних знаків. Міщенко А.В. одразу повідомив невстановленим у ході досудового розслідування військовослужбовцям РФ про те, що він є цивільною особою і перевозить пасажирів.

Військовослужбовці РФ, достовірно розуміючи, що Міщенко А.В. є цивільною особою і участі у збройному конфлікті не приймає, силоміць витягли останнього з машини та повалили на капот його автомобіля, таким чином незаконно затримали останнього, та попри волю Міщенка А.В., застосовуючи фізичну силу, насильно посадили до невстановленого вантажо-пасажирського автомобіля Газель білого кольору без розпізнавальних знаків і відвезли Міщенка А.В. до місця дислокації військовослужбовців РФ на території сільськогосподарського підприємства по вул. Заболотівка, 1, с. Грузьке Конотопського району Сумської області.

У подальшому 25.02.2022, точний час у ході досудового розслідування не встановлено, Петрунін Г.В., будучи одягненим у військову форму Збройних Сил РФ, маючи при собі предмет, схожий на автомат Калашникова, перебуваючи на місці дислокації військовослужбовців РФ у с. Грузьке Конотопського району Сумської області, поспілкувався із незаконно затриманим Міщенком А.В..

У ході спілкування Петрунін Г.В. достовірно встановив, що Міщенко А.В. є цивільною особою, яка не приймає участі у збройному конфлікті, і є громадянином України, а отже, відповідно до ст. 4 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, є особою, що перебуває під захистом цієї Конвенції.

Після чого Петрунін Г.В. 25.02.2022 близько 10 години, перебуваючи на території сільськогосподарського підприємства по вул. Заболотівка, 1, с. Грузьке Конотопського району Сумської області, маючи умисел на жорстоке поводження з цивільною особою, яка не приймає участі у збройному конфлікті - Міщенком А.В., розуміючи, що останній не мав при собі зброї, а також не становив жодної загрози відповідним військовослужбовцям РФ та самому Петруніну Г.В. з метою психологічного тиску та залякування потерпілого, не маючи на меті позбавляти його життя, у порушення положень ст. 27, 32 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, усвідомлюючи, що

Міщенко А.В. є особою, що перебуває під захистом Конвенції, у присутності потерпілого віддав завідомо злочинний наказ озброєним невстановленим в ході досудового розслідування підлеглим військовослужбовцям Збройних Сил РФ розстріляти Міщенка А.В.

Крім того, без розриву у часі Петрунін Г.В., перебуваючи на території сільськогосподарського підприємства по вул. Заболотівка, 1, с. Грузьке Конотопського району Сумської області, маючи умисел на жорстоке поводження з цивільною особою, яка не приймає участі у збройному конфлікті-Міщенком А.В., з метою насилля над його життям й особистістю та тортури, наругу над його людською гідністю, користуючись тим, що потерпілий не здатний чинити опір, оскільки боявся за своє життя, у порушення положень ст. 27, 32 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, віддав завідомо злочинний наказ тим же військовослужбовцям примусити Міщенка А.В. роздягнутися до спідньої білизни та тримати його із зв'язаними кайданками руками на відкритому повітрі за умов його низької температури, близько +4 градусів Цельсія, при цьому, для подавлення волі потерпілого, виставивши в якості його охоронців, двох озброєних підлеглих військовослужбовців РФ, чим принизив честь, гідність Міщенка А.В. та спричинив фізичний біль і моральні страждання, тобто віддав наказ про вчинення жорстокого поводження з цивільним населенням.

Надалі, невстановлені особи з числа підлеглих Петруніну Г.В. військовослужбовців Збройних Сил РФ, озброєні предметами схожими на автомати Калашникова, виконуючи злочинний наказ Петруніна Г.В., імітуючи розстріл Міщенка А.В., відвели роздягнутого до спідньої білизни потерпілого до приміщення сіновалу на території сільськогосподарського підприємства по вул. Заболотівка, 1, с. Грузьке Конотопського району Сумської області і, підкреслюючи реальність загрози позбавлення життя потерпілого, примусили стояти там поруч із чорними поліетиленовими мішками, у яких імовірно лежали мертві тіла невстановлених осіб, протягом 4-5 годин.

Внаслідок віддання Петруніним Г.В. злочинного наказу незаконно затриманий Міщенко А.В., який є цивільною особою, яка не приймає участі у збройному конфлікті, усвідомлюючи реальність загрози своєму життю, та відчуваючи у зв'язку з цим моральні страждання, утримувався на відкритій ділянці місцевості в с. Грузьке Конотопського району Сумської області роздягненим до спідньої білизни за умов низької температури повітря близько 4-5 годин, внаслідок чого зазнавав фізичних та психологічних страждань, тобто жорстокого поводження з цивільним населенням.

Надалі 25.02.2022, близько 17 години, Петрунін Г.В. віддав наказ невстановленим у ході досудового розслідування підлеглим особам з числа військовослужбовців РФ відвезти Міщенка А.В. на належному Збройним силам РФ автомобілі УАЗ Патріот темно зеленого кольору до місця, де його

затримали неподалік с. В'язове Конотопського району Сумської області, та наказав звільнити останнього.

Таким чином, Петрунін Георгій Вікторович, перебуваючи у військовому званні підполковника Збройних Сил Російської Федерації, в порушення положень ст. 27, 32 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, 25.02.2022, перебуваючи в с. Грузьке Конотопського району Сумської області, допустив вчинення злочинних дій, а саме віддання наказу про вчинення жорстокого поводження з цивільною особою - громадянином України, який не брав участі у збройному конфлікті - Міщенком Анатолієм Володимировичем, 13.10.1972 р.н.

Крім того, 28.02.2022 близько 11 години, точний час у ході досудового розслідування не встановлено, Карпенко Валерій Леонідович, 29.05.1976 р.н., мешканець м. Конотоп, пр. Червоної Калини, 24/20 та Зименко Владислав Анатолійович, 09.11.1994 р.н., мешканець м. Конотоп, вул. Заозерна, 22, які є цивільними громадянами України, які не приймають участі у збройному конфлікті, рухалися по м. Конотоп Сумської області на автомобілі належному Карпенку В.Л. Peugeot Boxer, державний номерний знак ВМ 6159 ВХ, вздовж вулиця Сумська по автомобільній дорозі Р-61 Суми-Конотоп-Батурич у напрямку в'їзду до м. Конотоп з гуманітарною метою розвозки хліба для місцевого населення.

У цей час у м. Конотопі на перехресті вул. Сумська та Генерала Тхора на організованому військовослужбовцями РФ блокпості Карпенка В.Л. та Зименка В.А. зупинили невстановлені військовослужбовці РФ, які були озброєні предметами, схожими на автомати Калашникова. Під час огляду автомобіля невстановлені військовослужбовці РФ затримали Карпенка В.Л. та Зименка В.А. та помістили на територію виробничої бази за адресою м. Конотоп, вул. Генерала Тхора, 148.

Близько 14 години на територію виробничої бази за адресою м. Конотоп, вул. Генерала Тхора, 148 приїхав Петрунін Г.В., який продовжуючи свої злочинні дії, з мотивів жорстокого поводження з цивільним населенням, усвідомлюючи що Карпенко В.Л. та Зименко В.А. є цивільними особами, які не приймають участі у збройному конфлікті, і є громадянами України, а отже, відповідно до ст. 4 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, є особами, що перебувають під захистом цієї Конвенції, у порушення ст. 34 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, з метою отримання від Карпенка В.Л. та Зименка В.А. інформації щодо цивільних мешканців м. Конотопа з проукраїнською позицією, місцезнаходження і розташування військових Збройних Сил України у м. Конотопі та місця зберігання зброї, повторно віддав злочинний наказ невстановленим у ході досудового розслідування підлеглим військовослужбовцям Збройних Силами РФ, продовжити подальше затримання Карпенка В.Л. та Зименка В.А., одягти на них металеві кайданки, зав'язати очі

та доставити вказаних осіб до місця дислокації військовослужбовців РФ на території сільськогосподарського підприємства за адресою вул. Депутатська, 22, с. Калинівка Конотопського району Сумської області.

У подальшому Петрунін Г.В. у період з 28.02.2022 по 02.03.2022 на місці дислокації військовослужбовців РФ на території сільськогосподарського підприємства за адресою вул. Депутатська, 22, с. Калинівка Конотопського району Сумської області у порушення норм ст. 31, 32, 34 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, організував незаконне утримання та позбавлення свободи Карпенка В.Л. та Зименка В.А. у непристосованому для перебування людей внаслідок відсутності достатнього обігріву господарському приміщенні птахоферми, що знаходиться на території сільськогосподарського підприємства за адресою вул. Депутатська, 22, с. Калинівка Конотопського району Сумської області.

Під час незаконного утримання цивільних осіб у період з 28.02.2022 по 02.03.2022 Петрунін Г.В., з метою отримання інформації щодо цивільних мешканців м. Конотопа з проукраїнською позицією, місцезнаходження і розташування військових Збройних Сил України у м. Конотопі та місця зберігання зброї, у порушення норм ст. 27, 31, 32 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, ст. 44 частини III Положення про закони і звичаї війни на суходолі, що є додатком до IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18.10.1907, особисто проводив неодноразові допити Карпенка В.Л. та Зименка В.А., при цьому, маючи при собі предмет, схожий на автомат Калашникова, створював обстановку, при якій потерпілі усвідомлювали реальність загрози своєму життю та здоров'ю, тобто здійснював психологічний тиск на них, таким чином вчиняючи інше порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Крім того, діючи без розриву у часі, Петрунін Г.В. за місцем дислокації військовослужбовців РФ на території сільськогосподарського підприємства за адресою вул. Депутатська, 22, с. Калинівка Конотопського району Сумської області, повторно віддавав накази невстановленим у ході досудового розслідування підлеглим військовослужбовцям Збройних Сил РФ спричинити потерпілим тілесні ушкодження, з метою отримання від Карпенка В.Л. та Зименка В.А. показів щодо цивільних мешканців м. Конотопа з проукраїнською позицією, місцезнаходження і розташування військових Збройних Сил України у м. Конотопі та місця зберігання зброї, тобто вчинити жорстоке поводження із цивільним населенням.

Зокрема, за наказом Петруніна В.Г. невстановлені підлеглі йому військовослужбовці Збройних Сил РФ вчиняли насильницькі дії та жорстоко поводитися із Зименком В.А., зокрема, у період з 28.02.2022 по 02.03.2022, тримаючи увесь час останнього із надягнутими на руки кайданками, від чого потерпілий відчував фізичний біль, неодноразово наносили удари прикладом

предмету, схожого на автомат Калашникова, по голові, по спині, в праве плече останнього, ряд ударів магазином до автомата Калашникова по голові та удари носачами взутих ніг по корпусу та по правій нозі в районі голеностопу. Крім того, військовослужбовці РФ невстановленим твердим тупим предметом нанесли удар по верхній щелепі Зименка В.А., внаслідок чого вибили передній зуб потерпілого.

Крім того, за наказом Петруніна В.Г. невстановлені підлеглі йому військовослужбовці Збройних Сил РФ вчиняли насильницькі дії та жорстоко поводитися із Карпенком В.Л., зокрема, у період з 28.02.2022 по 02.03.2022, тримаючи увесь час останнього із надягнутими на руки кайданками, від чого потерпілий відчував фізичний біль, неодноразово наносили удари прикладом предмету, схожого на автомат Калашникова, по голові, корпусу, ногам та ряд ударів магазином до автомата Калашникова по голові потерпілого.

Внаслідок повторного віддання злочинного наказу Петруніним Г.В. незаконно затримані Карпенко В.Л. та Зименко В.А. зазнали фізичних та психологічних страждань, тобто жорстокого поводження з цивільним населенням.

У подальшому Петрунін Г.В. 02.03.2022 віддав наказ вивезти Карпенка В.Л. та Зименка В.А. з території, де вони незаконно утримувалися у період з 28.02.2022 по 02.03.2022 до м. Конотопа Сумської області, та звільнивши їх, передав їх представникам громади м. Конотоп.

Таким чином, Петрунін Георгій Вікторович, перебуваючи у військовому званні підполковника Збройних Сил Російської Федерації, у порушення положень ст. 27, 31, 32, 34 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, ст. 44 частини III Положення про закони і звичаї війни на суходолі, що є додатком до IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18.10.1907 у період з 28.02.2022 по 02.03.2022, перебуваючи за місцем дислокації військовослужбовців Збройних Сил Російської Федерації у с. Калинівка Конотопського району Сумської області допустив вчинення злочинних дій щодо цивільного населення -- громадян України, які не брали участі у збройному конфлікті – Зименка Владислава Анатолійовича, 09.11.1994 р.н. та Карпенка Валерія Леонідовича, 29.05.1976 р.н., що є іншим порушенням законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також повторне віддання наказу про вчинення жорстокого поводження з цивільним населенням – Зименком В.А. та Карпенком В.Л.

У зв'язку з викладеним, Петрунін Георгій Вікторович підозрюється у відданні наказу про вчинення жорстокого поводження з цивільним населенням, скоєному повторно, іншому порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, тобто у вчиненні кримінального

правопорушення (злочину), передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України.**Слідчий СВ****Конотопського РВП ГУНП в Сумській області****Владислав САЛІЙ****ПОГОДЖЕНО****Прокурор Конотопської
окружної прокуратури****07.06.2022****Андрій ДАНИЛЮК**

Про підозру мені повідомлено, копія письмового повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Відповідно до ст. 42 КПК України підозрюваний має такі права і обов'язки:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;
 - 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
 - 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
 - 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
 - 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
 - 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
 - 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;
 - 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
 - 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
 - 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
 - 11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять тасмнищу, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
 - 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
 - 13) заявляти відводи;
 - 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;
 - 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
 - 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;
 - 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;
 - 18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.
4. Обвинувачений також має право:
- 1) брати участь під час судового розгляду у допиті свідків обвинувачення або вимагати їхнього допиту, а також вимагати виклику і допиту свідків захисту на тих самих умовах, що й свідків обвинувачення;
 - 2) збирати і подавати суду докази;
 - 3) висловлювати в судовому засіданні свою думку щодо клопотань інших учасників судового провадження;
 - 4) виступати в судових дебатах;
 - 5) ознайомлюватися з журналом судового засідання та технічним записом судового процесу, які йому зобов'язані надати уповноважені працівники суду, і подавати щодо них свої зауваження;

- 6) оскаржувати в установленому цим Кодексом порядку судові рішення та ініціювати їх перегляд, знати про подані на них апеляційні та касаційні скарги, заяви про їх перегляд, подавати на них заперечення;
- 7) отримувати роз'яснення щодо порядку підготовки та використання досудової доповіді, відмовлятися від участі у підготовці досудової доповіді;
- 8) брати участь у підготовці досудової доповіді, надавати представнику персоналу органу пробачії інформацію, необхідну для підготовки такої доповіді, ознайомлюватися з текстом досудової доповіді, подавати свої зауваження та уточнення.
5. Підозрюваний, обвинувачений мають також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.
6. Підозрюваний, обвинувачений, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.
- 7. Підозрюваний, обвинувачений зобов'язаний:**
- 1) **прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду**, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;
 - 2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;
 - 3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;
 - 4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробачії, необхідну для підготовки досудової доповіді.

Підозрюваний

«__» _____ 2022 року

Захисник

«__» _____ 2022 року

Письмове повідомлення про підозру вручив:

Слідчий СВ

Конотопського РВП ГУНП в Сумській області

Владислав САЛІЙ

